

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 25-07-21 YEAR: 38 NUMBER: 1872

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ΜΑΤΘΑΙΟΥ (8,28-9, 1) 25 Ιουλίου 2021

Άκούγωντας καί μελετώντας τό σημερινό εύαγγελικό ανάγνωσμα, συλλαμβάνουμε τόν έαυτό μας νά διαμαρτύρεται έναντίον τών Γεργεσινών για τήν άχαριστία τους προς τόν Κύριο. Βέβαια, έμεϊς δέν σπεύδουμε νά τούς δικαιολογήσωμε, οΰτε καί νά τούς κατηγορήσωμε στό σημερινό μας άπλό κήρυγμα. Δέν θά ποϋμε για τήν εύλογη άχαριστία τους, μπροστά στην άνεξικακία τοϋ Χριστοϋ. Άλλωστε μιά τέτοια κριτική, δέν θά μās βοηθοϋσε στό παραμικρό, ή μάλλον έπιζήμια θά ήταν. Έπί πλέον, είναι τόσα πολλά πού μποροϋμε νά ποϋμε, κατακρίνοντας τους έαυτούς μας καί τήν δική μας άχαριστία, όποτε δέν έχουμε καιρό για άλλους. Η συνήθεια νά κρίνουμε καί νά κακίζουμε τους άλλους για τίς άντίθεες ένέργειές τους καί λόγια καί πρακτικές, πολλάκις σκοπό έχει νά καλύψει τίς δικές μας έλλείψεις έναντι τοϋ Θεοϋ. Σαφέστατα, ή άχαριστία έναντι τής αγαθότητος τοϋ Κυρίου είναι μεγάλη άμαρτία. Αυτό φαίνεται στό εύλογο παράπονο τοϋ Κυρίου μέ τους δέκα λεπρούς, όπου μόνο ένας επέστρεψε νά Τόν εύχαριστήσει καί αυτός ήταν Σαμαρείτης. Καί αυτό, διότι ο άχάριστος, δέν άθετεϊ μόνο τόν νόμο τοϋ Θεοϋ, αλλά καί τόν νόμο τής κοινής λογικής, άκόμη καί αύτής τής άλόγου φύσεως. Έάν εύεργετήσεις ένα άλογο ζώο, θά σοϋ άνταποδόσει μέ τόν τρόπο του τήν εύχαριστία του για τό καλό πού τοϋ έκαμες. Διά τοϋτο καί ο Θεός, συχνά ήλεγχε τήν άχαριστία τών ισραηλιτών πού ξεχνοϋσαν τίς εύεργεσίες τίς όποιες καθημερινά τους έστελνε ο Θεός. Άμαρτάνει καί πολύ μάλιστα, άδελφοί μου ο άχάριστος. Η Έκκλησία τήν κατατάσει στις μεγάλες άμαρτίες τοϋ άνθρώπου. Πολλές φορές ο κάθε εύεργέτης μας, θυμώνει μπροστά στην άχαριστία αύτοϋ πού εύεργέτησε καί δημιουργεί μιά έχθρική κατάσταση, άσύμφερη για τήν σωτηρία τοϋ άνθρώπου. Μιά τέτοια κατάσταση, έμποδίζει τήν πνευματική πρόοδο καί γενικά τό σωτήριο έργο καί τόν σκοπό διά τόν όποϊον ήλθε ο Χριστός στην γη. Η εύεργεσία είναι μεγάλη άρετή. Ο Χριστός μας, ήλθε σαν εύεργέτης. Ολόκληρη τήν θεανθρώπινη ζωή Του μεταξύ τών άνθρώπων τήν δι' ήλθεν «**εύεργετών**». Άκόμη ο Κύριος, υπέφερε τά πάντα καί αύτόν τόν σταυρικό θάνατο, για νά μās ανοίξει τήν πόρτα τοϋ Παραδείσου νά εισέλθουμε. Άς μήν παραδράμωμε λοιπόν έμεϊς νά κατακρίνουμε καί νά άγανακτοϋμε έναντίον τών συνανθρώπων μας, αλλά μάλλον νά προσπαθοϋμε νά άναγνωρίζουμε τίς πολυάριθμες καί θεόσωστες εύεργεσίες τοϋ Κυρίου προς ήμās καί νά ένεργοϋμε καταλλήλως. Οί εύεργεσίες πού κάνουν οί άνθρωποι μεταξύ τους, είναι μικροανταποδόσεις. Εύεργετοϋν μέ τά εύεργετήματα πού ήδη έχουν λάβει από τόν Θεό, παραταύτα άπαιτοϋν τήν εύχαριστία, τών υπ'αύτων εύεργετηθέντων. Ο Κύριος λέγει περί τών άνθρωπίνων εύεργεσιών: **«Καί εάν αγαθοποιήτε, τούς αγαθοποιούντας ύμās, ποία χάρις έστίν;»** Τά άνθρώπινα άνταποδόματα στεροϋνται

κάθε χάριτος ἀρετῆς, διότι δέν εἶναι εὐεργεσία, ἀλλά μᾶλλον ὑποκρισία. Γιά νά μᾶς πεῖ ὁ Χριστός ὅτι: **«καί οἱ ἁμαρτωλοί, τό αὐτό ποιοῦσι»**. Ἡ πραγματική εὐεργεσία εἶναι αὐτή πού δέν ζητεῖ ἀνταπόδοση. Ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία, τό πολυπαθές καί πολυπληθές ἀγιολόγιό της, εἶναι ἕνας θησαυρός μαρτυριῶν γιά τίς χριστομίμητες εὐεργεσίες συνανθρώπων μας. Γιά παράδειγμα, οἱ Προφῆτες πού ἐστάλησαν ἀπό τόν Θεό, νά ποῦν στούς ἀνθρώπους ὅτι ὁδεύουν σέ λάθος δρόμο καί πρέπει νά ἐπιστρέψουν, αὐτοί ἀντί νά κάμουν ὑπακοή, τούς βασάνισαν καί τούς θανάτωσαν μέ ἀπάνθρωπο τρόπο. Τόν Ἡσαΐα τό ἐπρίονισαν μέ ξύλινο πριόνι, τόν Ἱερεμία τόν λιθοβόλισαν, τόν Ἡλία τόν κατεδίωξαν, τόν Μιχαία τόν ἐρράπισαν, τόν Δανιήλ τόν ἔριξαν νά τόν φάνε τά λεοντάρια, τόν Ζαχαρία τόν σκότωσαν μεταξύ τοῦ Ναοῦ καί τοῦ θυσιαστηρίου. Τούς θεοκήρυκες Ἀποστόλους πού ἔτρεξαν σέ ὅλο τόν τότε γνωστό κόσμο, κηρύττωντας καί εὐεργετώντας μέ πολυάριθμα θαύματα τούς ἀνθρώπους, ἡ ἀνταπόδοση πού ἔλαβαν ἦταν ὁ διά βασάνων καί ἀποκεφαλισμῶν καί σταυρώσεως καί λιθοβολισμοῦ θάνατος. Ἐδῶ δέν ἔχουμε τόν χῶρο γιά νά μιλήσουμε γιά τίς ἀπειράριθμες εὐεργεσίες, τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου τελικά ἔλαβαν ὡς ἀντάλλαγμα τόν ἐπόδυνο θάνατο. Γιατί τά ὑπέφεραν ὅλα αὐτά; Γιατί ἦταν μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, δέν ἦταν μόνο οἱ δώδεκα, αὐτοί ἦταν οἱ πρῶτοι. Ἀπό τότε μέχρι σήμερα, ὁ κάθε Χριστιανός εἶναι καί ἕνας μαθητής τοῦ Χριστοῦ. Ἐάν κ'ἔσῃ εἶσαι μαθητής τοῦ Χριστοῦ, τότε νά εὐεργετεῖς τούς πάντες καί πάντοτε, διά τῆς συμβουλῆς σου, διά τῆς μεσιτείας σου, διά τῶν χρημάτων σου, διά τῆς προστασίας σου, διά τῶν καθ'οἰονδήποτε τρόπων σέ φωτίσει ὁ Θεός. Ἀλλά πρόσεξε. Ὅταν εὐεργετεῖς, δέν θά περιμένεις ἀνταπόδοση καί ἀνταμοιβή, ἀπό τούς ὑπό σοῦ εὐεργετηθέντας, διότι θά χάσεις τήν θείαν ἀνταμοιβή τῆς αἰωνίου ζωῆς καί μακαριότητος. Τό πρόσταγμα τοῦ Κυρίου, εἶναι: **«Ἀγαθοποιεῖτε καί δανεῖζετε, μηδέν ἀπελπίζοντες»** (Λουκ. 6, 35) Αὐτό θά κάνουμε, ἐάν πράγματι πιστεύουμε στήν θείαν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου: **«Καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολύς, καί ἔσεσθε υἱοί τοῦ Ὑψίστου»**. Ὡπως βλέπετε ἀδελφοί μου ἔχουμε πολύ δουλειά μπροστά μας. Μή σπαταλοῦμε τόν πολύτιμο καιρό μας σέ κρίσεις καί κατακρίσεις τῶν ἄλλων, ἀλλά νά διορθώσουμε τίς δικές μας ἀνάρμοστες καί ἀντίθεες συμπεριφορές, σύμφωνα μέ τά θεόσδοτα λόγια τοῦ Κυρίου μας.

FIFTH SUNDAY OF MATTHEW (8:28-9:1) 25 July 2021

As we study and listen to today's gospel reading, we catch ourselves protesting against the people of Gergesa for their ingratitude towards the Lord. In today's sermon, we neither justify nor criticize them. We will not condemn them for their obvious ingratitude towards Christ's generosity. After all, such a critique would not help us in

the slightest, it would be rather damaging. Moreover, there is so much that we can say about our own ingratitude. The habit of judging and hurting others for their opposing words and practices against God often aims to cover up our own shortcomings before God. Clearly, ingratitude towards the Lord is a great sin. This can be seen in the Lord's reasonable complaint with the ten lepers, where only one, a Samaritan, returned to thank Him. The ungrateful person does not only disobey the law of God, but also the law of common sense, even the law of nature. If you help an animal, it will show in its way its thanks for the good you have done for it. For this reason, God often accused the Israelites who forgot the blessings which He sent them daily. Obviously, the sin of the ungrateful one is great. The Church classifies it as one of the great sins of man, because the benefactor is justifiably angry and this creates a hostile situation which is an obstacle for the salvation of man. Such a situation hinders spiritual progress and generally the saving purpose for which Christ came to earth. To be a benefactor to people is a great virtue. Christ came to earth as benefactor. His whole ministry among men was that of a great "Benefactor". The Lord even suffered death by crucifixion in order to open the door of Paradise for us ungrateful people to enter. So let us not be deceived to criticize and resent our fellow human beings, but rather let us try to recognize the Lord's numerous and salvific works towards us and act appropriately. The actions that people do with each other are small rewards. They work with the benefits they have already received from God, yet they seek a reward from those who have benefited? The Lord said to them: ***"Do to others as you would have them do to you. If you love those who love you, what credit is that to you?"*** Human rewards cancel every virtue, because it ceases to be benevolence, but rather a given and taken matter. That is why Christ tells us that "sinners do likewise". The real action of giving is by the one who does not seek reciprocity. Ecclesiastical history and the much-suffering and numerous Saints are a treasure trove of testimonies for the Christ-like deeds of our fellow human beings. For example, the Prophets sent by God to tell people that they are going astray and must return were tortured and killed in an inhuman way. Isaiah was sawn with a wooden saw, Jeremiah was stoned, Elias was persecuted, Micah was kidnapped, Daniel was thrown to be eaten by lions, Zacharias was killed between the Temple and the Altar. The Apostles of Christ who went to the ends of the world, preaching to the people and performing numerous miracles with the grace of Christ - what was their reward? They were tormented and beheaded and crucified and stoned to death. We do not have the space to talk about the innumerable services of our Church's Saints who received painful death in return.

Why did they endure all this? Because they were Disciples of Christ. The Twelve Disciples were the first, but every Christian from then until today is also a disciple of Christ. If you too are a disciple of Christ, then do good to everyone always, through your counsel, your intercession, your money, your protection, through all the ways God shows you. But be careful. When you give, do not expect recompense and reward from those who have benefited from you, or you will lose the divine reward of eternal life and bliss. The commandment of the Lord is: **"Be fruitful, and lend, and give with no hope to receive"** (Luke 6:35). As you can see, my brothers and sisters, we have a lot of work ahead of us. Let us not waste our precious time in judging and criticizing others, but let us correct our own inappropriate and wilful behaviour according to the God-given words of our Lord.

Βάπτιση

Τό Σάββατο 17 Ιουλίου τό μεσημέρι, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας ἡ Βάπτιση τῆς ἐνήλικης κ. Λώρας Σκόρπου ἐκ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας προερχομένης, ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοῦ, βοηθουμένου ὑπό τοῦ π. Σταύρου Ψαρομμάτη, τοῦ π. Μιχαήλ Ψαρομμάτη καί τοῦ π. Ἱερεμίου Krieg. Πόθος τῆς Λώρας, ἀπό τήν στιγμή πού ὑπανδρεύθει, ἦταν νά βαπτισθεῖ, ὅπως τόν σύζυγόν της καί τά δύο κοριτσάκια της καί νά προσέλθει στήν Ὁρθόδοξον πίστη. Τελικά καί κατόπιν σχετικῆς κατηχήσεως, ὁ πόθος της ἔγινε πραγματικότητα τό περασμένο Σάββατο. Ἡ ἀνάδοχος κ. Παναγιώτα Σκόρπου τήν ὀνόμασε Λώρα.

Baptism

At noon on Saturday, July 17, the adult Baptism of Mrs. Lora Skorpos took place in our Church, officiated by His Grace Bishop Silouan of Sinope, assisted by Fr. Stavros Psaromatis, Fr. Michael Psarommatis and Fr. Jeremiah Krieg. Lora's desire, from the moment she got married, was to be baptized, like her husband and her two little girls, and to follow the Orthodox faith. Eventually, after catechism, her wish came true last Saturday. The godmother Mrs. Panagiota Skorpos named her Lora.

Τό Ἐτήσιο Δεῖπνο τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας

Παρ' ὅλες τίς διατάξεις περιορισμοῦ, τῆς λεγόμενης Πανδημίας, Τό ἐτήσιο δεῖπνο μας, ἐπέρασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ, σέ ὅλους τούς τομεῖς. Τό δεῖπνο ἐτίμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σινώπης κ. Σιλουανός. Τόν Θεοφιλέστατο ἐκαλοσώρισαν ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος π. Μιχαήλ Ψαρομμάτης καί ὁ ἐφημέριος π. Σταῦρος Ψαρομμάτης. Ὅταν οἱ πατέρες ὄρθιοι μέ τούς περίπου 150 συνδαιτυμόνες ἐτελείωσαν τό «Πάτερ ἡμῶν», ὁ Θεοφιλέστατος εὐλόγησε τήν τράπεζα. Στήν συνέχεια ὁ Θεοφιλέστατος συνεχάρει τούς πατέρες καί τούς διοργανωτές τοῦ Δείπνου, γιά τήν ωραιότατη παρουσίαση καί εὐχήθει εἰς ὅλους

ὅπως περάσουν μιά ώραία βραδυά. Ὁ π. Μιχαήλ εὐχαρίστησε ἐκ μέρους ὄλων, τόν Θεοφιλέστατο γιά τίς πολλαπλές θυσίες πού κάνει γιά νά παρευηθήκεται σέ ὄλες τίς ἐκδηλώσεις τοῦ ποιμνίου του στήν Νότια Αὐστραλία. Στό τέλος ὁ Θεοφιλέστατος, συνοδευόμενος ὑπό τῶν πατέρων, μετέβει ἀπό τραπέζι σέ τραπέζι καί συνωμίλησε μέ ὄλους, προπαντός μέ τά νιάτα. Πρέπει νά ὁμολογήσωμε ὅτι στό δεῖπνο εἶχαμε πολλά νέα ζευγάρια μέ τά παιδιά τους. Τό γεγονός αὐτό εἶναι εὐχάριστο καί ἐνθαρρυντικό, διότι μέ ἀνακούφιση βλέπουμε τήν νέα γενιά, νά συνεχίζει τίς εὐχάριστες χριστιανικές συνήθειες τῶν πρώτων μεταναστῶν. Τί πιό ὁμορφο καί πλέον παραδοσιακό, νά συγκεντρώνονται οἱ ἐνοριῖτες μέ τίς οἰκογένειές τους σέ κοινή τράπεζα καί ἀδελφική συναναστροφή; Καί τί πλέον εὐλογημένο ἀπό τήν παρουσία τοῦ Ἱεροῦ κλήρου, σέ μία τόσο οἰκογενειακή ἀτμόσφαιρα χαλάρωσης καί ξεγνοιασιάς; Μέσα στήν -ἀπό πάσης πλευρᾶς- πιεστική ἐποχή ἀγωνίας καί τρεχάματος πού ζοῦμε, θεωροῦμε ὅτι αὐτές οἱ οἰκογενειακές συνάξεις, εἶναι ὀάσεις κοινωνικοῦ καί πνευματικοῦ ἀναφοδιασμοῦ. Εὐχαριστοῦμε τόν νεαρό Ἡλία, ὁ ὁποῖος μᾶς διασκέδασε κατά τήν διάρκεια τοῦ Δείπνου μέ τό μπουζούκι του. Θερμές εὐχαριστίες γιά τήν τιμή πού μᾶς ἔκαμε ὁ Θεοφιλέστατος, τά λόγια του καί τίς πατρικές εὐχές ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ.κ. Μακαρίου. Δέν βρίσκουμε λόγια, γιά νά εὐχαριστήσουμε τίς κυρίες τῆς Φιλοπτώχου, τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, τούς ἐθελοντές καί ἐθελόντριες, γιά τό πλούσιο καί ἀπό πάσης πλευρᾶς ὑπέροχο Δεῖπνο. Ὅλες καί ὄλοι, μέ τάξη, ταχύτητα, προθυμία, εὐγένεια καί μέ τό χαμόγελο, ἐργάστηκαν καί σερβίρισαν ὄλους μας. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού γνωρίζουν, ὅτι γιά ὅποια δήποτε ἐπιτυχία, χρειάζεται μεθοδικότητα, θυσία καί ἀγάπη πολλή. Ἐπλήρωσαν τά εἰσητήριά τους ὅπως ὄλοι μας, ἀπλῶς ἔκαμαν τήν ἀδελφική ὑπέρβαση, γνωρίζοντας ὅτι μόνο στήν περιοχὴ αὐτῆς τῆς ὑπέρβασης βρίσκεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

The Annual Supper of our Community-Parish

Despite all the restrictions of the so-called Pandemic, our annual Dinner surpassed all previous records in all areas. The Dinner was honoured by the presence of His Grace Bishop Silouan of Sinope. His Grace was welcomed by Fr. Michael Psaromatis and Fr. Stavros Psaromatis. After the fathers with about 150 participants said the Lord's Prayer, His Grace blessed the table. Then His Grace congratulated the fathers and the organizers of the Dinner for the most beautiful presentation and wished everyone a great evening. Fr. Michael thanked His Grace on behalf of all of us for the real sacrifices he is making to attend all of the events of his flock in South Australia. At the end, His Grace, accompanied by the fathers, went from table to table and talked with everyone, especially with the youth. There were many young couples with their children at the Dinner. This fact is gratifying and encouraging, because we are relieved to see the new generation continuing the pleasing Christian habits of the first

immigrants. What is more beautiful and more traditional than to gather the parishioners with their families at a common table and in fraternal communion? And what is more blessed than having the presence of the clergy in such a family atmosphere of carefree relaxation? In this stressful time of agony and running around, we consider that these family reunions are oases of social and spiritual refreshment. We thank the young Elias Hantias who entertained us with his bouzouki during the Dinner. Warm thanks for the honour bestowed on us by His Grace, with his presence, his words and paternal wishes on behalf of His Eminence Archbishop Makarios of Australia. We cannot find words to thank enough the ladies of the Philoptohos, the President and the members of the Executive Committee, and the volunteers, for the abundant and quality Dinner, wonderful in every way. With a smile on their faces, they all worked with order, speed, willingness and kindness to serve us. They are people who know that for any success, you need method, sacrifice and a lot of love. They paid for their tickets like everybody else, they just went above and beyond in service, knowing that there lies the grace of God.

Ἡ γιορτή πρὸς τιμὴν τοῦ Πολιούχου μας Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου.

Μέ περιορισμένο ἀριθμὸ πιστῶν, λόγω τῆς ἐπιδημίας τοῦ «θρυλικοῦ ἰοῦ» πού ἀραιὰ κυκλοφορεῖ, -τουλάχιστον ἐδῶ στήν Νότια Αὐστραλία,- γιορτάσαμε τήν ἐτησίαν πανήγυρη τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας. Ἀπό βραδύς ἔλαβε χώρα ὁ Μέγας Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός μετὰ ἀρτοκλασίας καί ἐπίκαιρο κήρυγμα, ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοῦ, βοηθουμένου ὑπό τοῦ Ἱεροῦ κλήρου Ἀδελαΐδος. Στό πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ, κατόπιν μικροῦ διαλείμματος, ὁ π. Μιχαήλ ἐτέλεσε τό Ἱερό Εὐχέλαιον μέ ἐπίκαιρον προσλαλιά πνευματικῆς νοουθεσίας. Στό σημεῖο αὐτό, θέλουμε νά εὐχαριστήσουμε τίς ἀκούραστες κυρίες τῆς Φιλοπτώχου, γιά τήν εὐσεβή μέριμνα, νά προσφέρουν νοσημότατο καί πλούσιο ἐλαφρό δεῖπνο, στόν Ἱερό κλήρο, πού λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους καί συμμετοχή τους τόν πανηγυρικό Ἐσπερινό. Τό δεῖπνο εὐλόγησε ὁ Θεοφιλέστατος. Τήν ἐπομένη, ἀνήμερα τῆς γιορτῆς, ἐτελέσαμε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, μετὰ ἀρτοκλασίας καί περιφορᾶς τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ Προφήτη Ἡλία, ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοῦ, βοηθουμένου ὑπό τοῦ Ἱερατικῶς προΐσταμένου π. Μιχαήλ καί κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό ἐκκλησίασμα, λόγω τῆς ἐπιδημίας, ἐπῆραν τό φαγητό τους πακεταρισμένο.

The feast in honor of our Patron Prophet Elias of Thesvis

Due to the epidemic of the "legendary virus" that is rarely circulated - at least here in South Australia - we celebrated the annual festival of our Community-Parish with a limited number of our faithful. On the Eve, the Great Hierarchical Vespers took place, with the blessing of the loaves of bread and a timely sermon delivered by His Grace Bishop Silouan of Sinope, assisted by the Holy Clergy of Adelaide. At the end of the

Vespers, after a short break, Fr. Michael performed the Holy Unction with a timely presentation of spiritual instructions. At this point, we want to thank the tireless ladies of the Philoptohos, for their pious care in offering a very healthy and rich light dinner to the Clergy, who shone with their presence and beautified the Vespers with their participation. The dinner was blessed by His Grace. The next day, Day of the Feast, Matins and Divine Liturgy with the blessing of bread and procession of the Holy Icon of Prophet Elias was officiated by His Grace, assisted by Fr. Michael and clergy of our Archdiocese. Due to the epidemic, the Congregation took their food in packets.

Τό λάθος τῶν Πρωτοπλάστων

Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο γιά τήν αἰώνια ζωή. Εἶχε προειδοποιήσει τούς πρωτοπλάστους, νά μή φάγουν ἀπό τόν ἀπηγορευμένο καρπό, διότι τότε θά πεθάνουν. Ἐκεῖνοι παραδέχθηκαν καί συμφώνησαν ἀπόλυτα ὅτι σέ καμμία περίπτωση δέν θά ἔτρωγαν ἀπό τόν ἀπηγορευμένο καρπό. Νά ὅμως πού ἦλθε ὁ ζηλόφθοнос σατανᾶς καί ἔπεισε τούς πρωτοπλάστους μέ τό μεγάλο ψέμμα. Μήν ἀκοῦτε τόν Θεό, ὀρίστε, φᾶτε καί θά δῆτε ὅτι δέν θά πεθάνετε. Αὐτό ἦταν ὄλο, ἔφαγαν καί ἀμέσως ἦλθαν τά συμπτώματα, ὄχι μόνο τοῦ προσωρινοῦ θανάτου, ἀλλά καί τοῦ αἰωνίου. Ἐκτοτε ὁ σατανᾶς, ἔστειλε ὄλους τούς διαβόλους του, νά φοβίζουν τό ἀνθρώπινο γένος μέ τόν θάνατο. Εὐτυχῶς ὄπου ἦλθε ὁ Χριστός μας καί διά τῆς πολλῆς Του φιλανθρωπίας μᾶς ἔδωσε τήν μεγάλη ἐλπίδα τῆς αἰωνίας ζωῆς. **«Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κᾶν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα.»** (Ἰωάν. 11, 25-26) Ἐκτοτε ὁ πιστός Χριστιανός, δέν φοβᾶται τόν προσωρινό θάνατο, -πού οὕτως ἡ ἄλλως δέν θά τόν ἀποφύγει κανεῖς- ἀλλά τόν αἰώνιο θάνατο. Ἄρκεῖ νά μήν κάνουμε καί μεῖς τό λάθος τῆς παρακοῆς καί τῆς ἀμετανοησίας τῶν Πρωτοπλάστων.

The error of the first-created

God created man for eternal life. He had warned the protoplasts not to eat from the forbidden fruit because then they would die. They accepted this and fully agreed that in no wise would they eat from the forbidden fruit. But then the jealous Satan came and convinced the protoplasts with the big lie: Do not listen to God, eat and you will see that you will not die. They took notice, ate it and immediately saw the symptoms, not only of the temporary death, but also of the eternal one. Since then, Satan has sent all his devils to frighten the human race with death. Fortunately, our Christ came and through His philanthropy, gave us the great hope of eternal life. **«Jesus said unto her, I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live eternally»** (John 11: 25-26). Since then, the faithful Christians are not longer afraid of the temporary death, -which no one will escape from- but of the eternal death. As long as we don't make the same mistake of the disobedience and impenitence of the Protoplasts.